

1	2	3	4
3 4	Oficer do kontaktów z kwaterą główną misji pokojowej Szef logistyki kontyngentu	III	40,00—50,00
5 6 7 8	Oficer sztabowy kontyngentu Oficer szkoleniowy Dowódca plutonu Lekarz	IV	35,00—45,00
9 10 11	Dowódca drużyny Pomocnik szefa logistyki Szef kompanii	V	32,00—42,00
12	Specjalista zespołu logistyki	VI	29,00—39,00
13	Policjant — kierowca	VII	27,00—37,00
14 15	Policjant Pielęgniarski	VIII	25,00—35,00

1608

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 5 listopada 2002 r.

zmieniające rozporządzenie w sprawie organów uprawnionych i organów obowiązanych do przeprowadzania kontroli wykonania obowiązku zawarcia umowy ubezpieczenia obowiązkowego oraz trybu ustalania i egzekwowania opłaty za niedopełnienie tego obowiązku.

Na podstawie art. 90e ust. 6 ustawy z dnia 28 lipca 1990 r. o działalności ubezpieczeniowej (Dz. U. z 1996 r. Nr 11, poz. 62, z późn. zm.¹⁾) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 15 kwietnia 1998 r. w sprawie organów uprawnionych i organów obowiązanych do przeprowadzania kontroli wykonania obowiązku zawarcia umowy ubezpieczenia obowiązkowego oraz trybu ustalania i egzekwowania opłaty za niedopełnienie tego obowiązku (Dz. U. Nr 74, poz. 474, z 2000 r. Nr 120, poz. 1285 oraz z 2002 r. Nr 23, poz. 222) wprowadza się następujące zmiany:

1) w § 1 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) są obowiązane:

a) Policja,

b) Inspekcja Transportu Drogowego,”;

2) § 4 otrzymuje brzmienie:

„§ 4. Do przeprowadzania kontroli wykonania obowiązku zawarcia umów ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej podmiotów wykonujących doradztwo podatkowe za szkody wyrządzone przy wykonywaniu czynności doradztwa podatkowego są uprawnione:

- 1) Krajowa Rada Doradców Podatkowych,
- 2) minister właściwy do spraw finansów publicznych.”;

3) po § 5d dodaje się § 5e—5g w brzmieniu:

„§ 5e. Do przeprowadzania kontroli wykonania obowiązku zawarcia umów ubezpieczenia od odpowiedzialności cywilnej architektów oraz inżynierów budownictwa, za szkody wyrządzone w związku z wykonywaniem samodzielnych funkcji technicznych w budownictwie, są uprawnione:

- 1) w stosunku do architektów — okręgowa rada izby architektów właściwa ze względu na miejsce zamieszkania architekta,

¹⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 1997 r. Nr 43, poz. 272, Nr 88, poz. 554, Nr 107, poz. 685, Nr 121, poz. 769 i 770 i Nr 139, poz. 934, z 1998 r. Nr 155, poz. 1015, z 1999 r. Nr 49, poz. 483, Nr 101, poz. 1178 i Nr 110, poz. 1255, z 2000 r. Nr 43, poz. 483, Nr 48, poz. 552, Nr 70, poz. 819, Nr 114, poz. 1193 i Nr 116, poz. 1216, z 2001 r. Nr 37, poz. 424, Nr 88, poz. 961, Nr 100, poz. 1084 i Nr 110, poz. 1189 oraz z 2002 r. Nr 25, poz. 253, Nr 41, poz. 365 i Nr 153, poz. 1271.

2) w stosunku do inżynierów budownictwa — okręgowa rada izby inżynierów budownictwa właściwa ze względu na miejsce zamieszkania inżyniera budownictwa,

3) organy administracji architektoniczno-budowlanej i nadzoru budowlanego.

§ 5f. Do przeprowadzania kontroli wykonania obowiązku zawarcia umów ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej kwalifikowanych podmiotów świadczących usługi certyfikacyjne, za szkody wyrządzone odbiorcom usług certyfikacyjnych, jest uprawniony minister właściwy do spraw gospodarki.

§ 5g. Do przeprowadzania kontroli wykonania obowiązku zawarcia umów ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej przedsiębiorcy prowadzącego działalność gospodarczą w zakresie usług detektywistycznych, za szkody wyrządzone podczas wykonywania czynności detektywa, jest uprawniony minister właściwy do spraw wewnętrznych.”;

4) w § 6 wyrazy „5a—5d” zastępuje się wyrazami „5a—5g”;

5) w § 7 w ust. 1 w pkt 1 dodaje się lit. i—k w brzmieniu:

„i) od odpowiedzialności cywilnej architektów oraz inżynierów budownictwa za szkody wyrządzone w związku z wykonywaniem samodzielnych funkcji technicznych w budownictwie,

j) odpowiedzialności cywilnej kwalifikowanych podmiotów świadczących usługi certyfikacyjne za szkody wyrządzone odbiorcom usług certyfikacyjnych,

k) odpowiedzialności cywilnej przedsiębiorcy prowadzącego działalność gospodarczą w zakresie usług detektywistycznych za szkody wyrządzone podczas wykonywania czynności detektywa,”;

6) po § 7 dodaje się § 7a w brzmieniu:

„§ 7a. 1. W przypadku, o którym mowa w art. 90e ust. 8 ustawy z dnia 28 lipca 1990 r. o działalności ubezpieczeniowej, opłata może być wniesiona przy wyjeździe z terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

2. Opłatę, o której mowa w ust. 1, pobierają organy celne oraz przekazują na rzecz Ubezpieczeniowego Funduszu Gwarancyjnego w terminie 30 dni od dnia jej pobrania.

3. Pobieranie przez organ celny opłaty, o której mowa w ust. 1, następuje przez jej wpłatę do kasy organu celnego lub na wyznaczony rachunek bankowy organu celnego.

4. Potwierdzenie wniesienia opłaty, o której mowa w ust. 1, jest dokonywane na druku Ubezpieczeniowego Funduszu Gwarancyjnego.

5. Druki, o których mowa w ust. 4, są dostarczane nieodpłatnie do izb celnych przez Ubezpieczeniowy Fundusz Gwarancyjny.”.

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: *L. Miller*

1609

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA ROLNICTWA I ROZWOJU WSI¹⁾

z dnia 29 października 2002 r.

w sprawie szczegółowych warunków weterynaryjnych wymaganych przy organizowaniu lub urządzaniu targów, spędów i wystaw zwierząt.

Na podstawie art. 5 ust. 1 pkt 2 oraz ust. 4 ustawy z dnia 24 kwietnia 1997 r. o zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt, badaniu zwierząt rzeźnych i mięsa oraz o Inspekcji Weterynaryjnej (Dz. U. z 1999 r. Nr 66, poz. 752, z 2001 r. Nr 29, poz. 320, Nr 123, poz. 1350 i Nr 129, poz. 1438 oraz z 2002 r. Nr 112, poz. 976) zarządza się, co następuje:

¹⁾ Minister Rolnictwa i Rozwoju Wsi kieruje działem administracji rządowej — rolnictwo, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 1 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 29 marca 2002 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi (Dz. U. Nr 32, poz. 305).

§ 1. 1. Gromadzenie zwierząt na targach, spędach i wystawach zwierząt może odbywać się tylko w miejscach ogrodzonych, utwardzonych, oznaczonych i zabezpieczonych przed dostępem zwierząt z zewnątrz.

2. W miejscach, o których mowa w ust. 1, powinny być w szczególności:

1) wyodrębnione pomieszczenia lub wiaty dla poszczególnych gatunków, odpowiednie do ilości gromadzonych zwierząt;

2) urządzenia do załadunku i wyładunku zwierząt;